

1471); нъ папа та му станалъ голѣмъ врагъ, който гледалъ да отнеме отъ Чехи ти причаштение подъ два та вида, и повдигналъ среща тѣхъ Нѣмци ти и Маджари ти.

Въ Маджарско царовалъ родъ тъ на *Арпада*, който билъ съединилъ подъ власть та си отдѣлни ти маджарски племена. Християнство то се утвърдило тукъ въ царование то на *Стефана Светий*, който добилъ отъ папа та царска корона (около 1000 г.). Отъ тогава Маджарете зели да навикноватъ на заселенъ животъ, и въ уредбата на държава та зимали много нѣщо отъ Нѣмци ти; и тамъ се образовало силно феодално или болярско съсловие (магнати). Въ началото то на XIV вѣкъ се довършилъ родъ тъ на Арпада, та маджарски прѣстолъ станалъ избирателенъ. Най-забѣлѣжителенъ господарь Маджарски въ тоя вѣкъ билъ *Людовикъ Великий* (1342—1382), който происходилъ отъ Анжуийский домъ, който царовалъ въ Неаполь. Людовикъ разширичилъ прѣдѣли ти на държава та си до брѣговете на Чирно и Адриатическо море. Въ XV вѣкъ Маджарско то кралство достигнало до високъ стъпенъ на цѣвноването си подъ управление то на даровитий *Матея Корвина*. По подбутноването то на папа та той станалъ врагъ на Георгия Подибрада, и намислилъ да завладѣе чешкий прѣстолъ; Подибрадъ юнашки се бранилъ. Така тия двѣ съсѣдни държави исчѣрповали сила та си въ взаимната борба. На друго то столѣтие Чехия и Маджарско по женско наследие прѣминали подъ власть та на Хабсбургский домъ.

Полско то царство се съставило отъ Словѣните, што живѣли по рѣка Висла и по притоци ти ѝ. Тия Словѣните, които са известни подъ име Ляхи или Поляци, дѣлятъ се на различни племена, каквито са: *Мазури* — на срѣдна Висла, *Куяви* и *Кашуби* — на сѣверо-западъ отъ Мазури ти, също *Поляци* — въ областъ на р. Варта, *Краковяки* — на горна Висла. Отъ княжески ти фамилии, што вла-